

CRISTIANISME

CONVICIONS PRINCIPALS

És una de les religions monoteistes amb més persones seguidores. La religió cristiana gira al voltant de la vida i les obres del messies Jesús de Natzaret (*Jesucrist*), nascut a Betlem (Jerusalem) fa més de dos mil anys. El cristianisme es va originar a partir del judaisme, amb el qual comparteix alguns textos sagrats, entre altres característiques.

El cristianisme proposa que Jesucrist és Déu i home alhora, i al mateix temps és el messies anunciat a l'Antic Testament (text sagrat). I que és per la seva vida, obra, mort i resurrecció que les persones poden aconseguir la salvació.

Una part fonamental de la fe cristiana és la creença en la Santíssima Trinitat, que és un misteri que explica l'existència d'un sol déu, però que es manifesta com a Pare, com a Fill (Jesucrist) i com a Esperit Sant. Creuen que no hi ha contradicció entre la naturalesa divina (que és una: un sol Déu) i les persones (que són diverses: Pare, Fill i Esperit Sant). Aquesta fe en la Santíssima Trinitat és un element comú en la majoria de les esglésies cristianes.

Amb més de vint segles d'història, el cristianisme s'ha anat desenvolupant i dividint en branques diferents gairebé des dels seus inicis, tant per raons històriques, de doctrina o bé relacionades amb la forma de viure la fe. Les tres branques principals són la catòlica, l'ortodoxa i la protestant o evangèlica. Les diferències principals entre aquestes giren al voltant de com aconseguir la salvació (el tema de la fe i les obres), per bé que totes coincideixen que aquesta és un do de Déu. Les altres diferències fan referència al paper de la tradició a l'hora de viure la fe, a la pràctica dels sacraments i de les celebracions litúrgiques, i també a la manera de governar les diferents esglésies.

L'estructura institucional també és un dels principals desacords. En alguns grups l'autoritat recau sobre la comunitat o congregació, en altres en els ancians i el presbiteri, també n'hi ha en què són els pastors (evangèlics) i d'altres en què l'autoritat la tenen els bisbes i els arquebisbes (catolicisme).

TEXTOS DE REFERÈNCIA

La Bíblia. És el llibre sagrat per excel·lència per al cristianisme, entesa com la "paraula de Déu" comunicada a la humanitat. Està dividit en dos: l'Antic Testament i el Nou Testament. L'Antic Testament és el text sagrat compartit amb la religió jueva. Al Nou Testament —propi dels cristians—, s'hi troben els Evangelis, que expressen les ensenyances i les accions de Jesús de Natzaret.

Fruit de la diversitat del cristianisme es dona la situació que, a més de la Bíblia, cada tradició o confessió compta amb els seus propis textos de referència, en què destaquen els atribuïts als fundadors de cada branca, o bé als bisbes, teòlegs, místics o sants.

LES PRÀCTIQUES

La pràctica cristiana es concreta sobretot en el culte, que en les esglésies catòlica i ortodoxa arriba al seu cim en la celebració de l'Eucaristia (o Santa Missa), celebrada diàriament, i sobretot els diumenges, l'anomenat Dia del Senyor. Els protestants celebren també el Sopar del Senyor, però no cada diumenge, i algunes esglésies evangèliques no parlen d'una presència real de Jesucrist sota la forma de pa i de vi, encara que l'Eucaristia commemora el sacrifici de Jesucrist i renova el seu últim sopar.

Tal com ho planteja la teologia cristiana, l'Eucaristia és un sacrament, que és el signe de l'efecte espiritual de Déu sobre les ànimes humanes. Un sacrament fonamental en totes les branques cristianes és el del Baptisme, que a les esglésies evangèliques

només s'administra als adults. En canvi, en les altres dues confessions s'administra també als infants.

Els catòlics i els ortodoxos tenen, a més, cinc sagraments més: confirmació, penitència (o confessió), matrimoni, unció de malalts i orde sacerdotal.

Els protestants donen molta importància en el seu culte a la lectura de la Bíblia, a les pregàries i als cants, encara que la Bíblia es llegeix en tots els actes de culte de totes les branques cristianes.